

Διεπιστημονική γνώση και ενοποιημένη Απάντηση, δηλαδή:

✓ Ηθική ✓ Ψυχολογική ✓ Λογική ✓ Πολιτική ✓ Κοσμολογική

Δίνεται μία ενιαία απάντηση που συνδέει μεταξύ τους διαφορετικά ζητήματα με λογική συνέπεια. Από τις απόψεις που διατυπώνονται για μία ομάδα παρόμοιων ζητημάτων (λ.χ για το ζήτημα πώς ξεχωρίζουμε την αλήθεια και πώς επηρεάζουν οι επιθυμίες τη σκέψη) εξάγονται και αναδεικνύονται συνέπειες που αγγίζουν τις απόψεις μας σε πολλά άλλα ζητήματα (λ.χ. πόσο αξιόπιστη είναι η ιστορία και ποια γεγονότα μας μαθαίνουν). Δεν μιλάμε για την εξήγηση ενός ξεχωριστού και σπάνιου φαινομένου. Μιλάμε για μεγάλο πακέτο πολλών απαντήσεων και για ερμηνεία από την οποία φανερώνεται πώς συνδέονται μεταξύ τους ένα πλήθος φαινομένων και πολλά ξεχωριστά ζητήματα.

Να το αναλύσουμε λίγο.

> Απάντηση ηθικής. Διότι χωρίς σκέψεις για τον προορισμό της ζωής, χωρίς εκτίμηση της πνευματικής προτεραιότητας της ζωής προς τον εαυτό της και χωρίς τη ρύθμιση της συμπεριφοράς με πνευματικές αξίες, η γνώση δεν θα μας λύσει τα προβλήματα. Αντιθέτως, με γνώση χωρίς ηθική ζούμε παραπλανημένοι, η γνώση χρησιμοποιείται για κάθε εκμετάλλευση, η πολιτική μένει ανάπηρη και ολόκληρες κοινωνίες καταστρέφονται.

> Απάντηση ψυχολογική. Η ψυχή χωρίς ηθική και χωρίς απαλλαγή από τις πλάνες δεν μπορεί να ηρεμήσει. Χωρίς σκέψεις με πνευματικό προσανατολισμό και με τη ζωή παρασυρμένη από τις εμπειρίες, η ηθική μένει περιστασιακή και η λογική γίνεται μεροληπτική. Χρειαζόμαστε ακόμα την επίγνωση της πραγματικότητας και των αδυναμιών μας και να απαλλαγούμε από τις φαντασιώσεις μας με την πνευματική καλλιέργεια. Επίσης, δεν μπορούμε να μιλάμε για την ανθρώπινη ζωή και την ψυχή και να αφήνουμε έξω τα κοινωνικά και πολιτικά φαινόμενα. Εσείς μιλάτε για την ανθρώπινη ζωή χωρίς την πνευματική πυξίδα της ηθικής και με το όνειρο, ότι η ζωή μπορεί να είναι ομαλή;

> Απάντηση ορθολογική. Διότι ξεκινάμε με την εκτίμηση, ότι κάποιες αλήθειες είναι πιο φανερές από μερικές άλλες και ερευνούμε για

την αξιοπιστία. Αμφιβάλλουμε για όσα δεν μπορούμε να επιβεβαιώσουμε στη δική μας εμπειρία, βάζουμε τις απόψεις μας σε μια σειρά, αναγνωρίζουμε τις αδυναμίες για πλήρη γνώση και απλοποιούμε τις γνώσεις μας. Ψάχνουμε το λάθος όταν τα συμπεράσματα αναιρούν την αρχική σκέψη. Σκεφτόμαστε με την αισιόδοξη λογική, ότι ο κόσμος υπάρχει και γίνεται με νόμους και όλα τα πράγματα κάπως συνδέονται και εξηγούνται. Εσείς γνωρίζετε χωρίς να σκέφτεστε, χωρίς να μπορείτε να εκτιμήσετε την αξιοπιστία των πληροφοριών σας και πιστεύετε ή αμφισβητείτε ανάλογα με τις προσδοκίες σας;

> Απάντηση πολιτική. Διότι πέρα από τις ανθρώπινες συνεργασίες και τις αντιπαραθέσεις, η κοινωνία χρειάζεται νόμους που σέβονται την ηθική και μια ανθρώπινη λογική που δεν συγκρούεται με τους φυσικούς νόμους. Χρειάζεται να εμποδίζεται η εκμετάλλευση των ανθρώπινων αδυναμιών, οι άνθρωποι να προστατεύονται από την κατάχρηση της εμπιστοσύνης και από τους κακοποιούς, είτε κοινούς αλήτες είτε είναι δημόσια πρόσωπα και της εξουσίας. Οι άνθρωποι πρέπει να ζούνε σε μια κοινωνία ευνοϊκή για την πνευματική τους καλλιέργεια και για την ηθική τους βελτίωση. Εσείς μιλάτε για τα κοινωνικά προβλήματα χωρίς τον πνευματικό προορισμό της ζωής και χωρίς την ηθική προοπτική του κράτους;

> Απάντηση κοσμολογική. Διότι αν αγνοούμε τους φυσικούς νόμους και τις αδυναμίες του ανθρώπου μέσα στον υλικό κόσμο, τότε σχηματίζονται ανώριμες απόψεις και φαντασιώσεις (όπως λ.χ. οι θρησκευτικές) και με πολλές αφορμές από την προσωπική εμπειρία. Ο καθένας πιστεύει στο δικό του θεό και ζει στο δικό του φανταστικό κόσμο, ενώ με τις υπερβολικές προσδοκίες και τις τρελές επιθυμίες, ο άνθρωπος γίνεται υπεροπτικός, η σκέψη του εγκλωβίζεται στο κοινωνικό περιβάλλον και εξαντλείται σε προσπάθειες που δεν φέρνουν την ευτυχία. Γενικά από την έρευνα του φυσικού κόσμου και από την κοσμολογία περιμένουμε τις αναμφίβολες απαντήσεις σχετικά με τα ζητήματα της αρχής της ζωής και για την ύπαρξη του Θεού, τα οποία επίσης συνδέονται αξεχώριστα από την ηθική. Εσείς μιλάτε για την ευτυχία, για την ηθική και για τις ανθρώπινες σχέσεις, με αδιαφορία για τους φυσικούς νόμους, με περιφρόνηση για τις ανθρώπινες αδυναμίες και με περιφρόνηση για τη μεγάλη άγνοια της πραγματικότητας;

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

* Να ένα λαμπρό παράδειγμα ενοποιημένης απάντησης, μέσα από το βιβλίο για μια παγκόσμια ηθική: Από την ανατρεπτική (ηθικολογική) άποψη για τη σχέση της σκέψης και της γνώσης με την παραπλάνηση της προσωπικής ζωής φτάνουμε στην ανατρεπτική (κοινωνιολογική) άποψη, για τη διευκόλυνση και την προστασία της δράσης των απατεώνων με νόμους του κράτους και για την εμπλοκή του κράτους σε συνεργασίες

που δεν έχουν ηθική προτεραιότητα. Πώς θα παρατηρήσουμε αυτή τη σημαντική σχέση αν περιοριστούμε μόνο σε ζητήματα ψυχολογίας ή μόνο σε ζητήματα πολιτικά;

* Η έρευνα με ορθολογική σκέψη αποδεικνύεται αποκαλυπτική και ενοποιητική για ένα πλήθος ανεξάρτητων και τυχαίων παρατηρήσεων της εμπειρίας. Τα ψυχικά φαινόμενα ανάγονται σε διανοητικές εκτιμήσεις και σε πληροφορίες. Ένα πλήθος ανθρώπινων συμπεριφορών ερμηνεύονται με τις πληροφορίες της σκέψης, με τις εκτιμήσεις που γίνονται σε αυτές και με τις αντιδράσεις που προκαλούνται με την εκτίμηση για σταθερότητα και επιτυχία ή αντιθέτως για διατάραξη της ισορροπίας και για αποτυχία. Η κοινωνική ζωή ξεκινάει με τις σχέσεις εμπιστοσύνης και οι τελευταίες συνδέονται αξεχώριστα με τις σκέψεις. Η αρχή της πληροφόρησης από τα αισθητήρια όργανα επίσης αποκαλύπτεται σαν γνωστική διεργασία με αυτόματη αφαίρεση. Οι πνευματικές αδυναμίες συνδέονται με τους φυσικούς και βιολογικούς περιορισμούς. Αποδεικνύεται ότι η γνώση πλησιάζει στη φαντασία. Σε αυτή τη διαπίστωση καταλήγουμε όχι μόνο με περιγραφή για το πώς σχηματίζεται η γνώση, αλλά και από την εμπειρία για τη (μεγαλομανή) συμπεριφορά του ανθρώπου, η οποία ερμηνεύεται από τα λάθη, τα ψέματα και την παράνοια. Το πλήθος των εξωτερικών πραγμάτων, επίσης ερμηνεύονται σαν φαινόμενα ισορροπίας, που ξεκινούν με τις πιο γρήγορες διακυμάνσεις σε μια σταθερή ποσότητα και αυτές τις ονομάζουμε “δομικά στοιχεία”.

(Από το βιβλίο για μια παγκόσμια ηθική με πνευματικό προσανατολισμό).

* Οι φιλόσοφοι είναι οι άνθρωποι με το ερευνητικό πνεύμα που δεν μπορούν να περιορίσουν τη σκέψη τους σε ένα πράγμα αποσπασμένο. Από τα αρχαία χρόνια αυτοί έχουν αντιληφθεί ότι σε τελική ανάλυση, ολόκληρος ο κόσμος κάπως συνδέεται με τη ζωή μας, ενώ οι αισθήσεις παρουσιάζουν τον κόσμο τμηματικά και σχετικά. Όπως είχε διατυπωθεί στο φιλοσοφικό βιβλίο “Η Θεολογία της Επιστήμης”, έτος έκδοσης 2000:

“Τα πράγματα δε δημιουργούνται και δε συνδέονται με απομονωμένες σχέσεις φυσικής, χημείας, αστρονομίας, οικονομίας, γενικά των εξειδικευμένων επιστημών” σελ. 338

“Τα περιορισμένα πράγματα υπάρχουν και γίνονται με μια κοινή και άμεση αρχή (...) και όχι μόνο με τις αφηρημένες σχέσεις των εξειδικευμένων επιστημών” σελ. 387

“Αν η πραγματικότητα σαν σύνολο δεν ήταν άμεσα από τον εαυτό της σαν ανεξάρτητη και αυτοκαθορισμένη ύπαρξη, τότε θα ήταν αδύνατη η σταθερότητα, η ενότητα και η ποιότητα μέσα στην υλο-εξωτερική δραστηριότητα και επομένως κάθε διανοητική εξέλιξη μέσα στο χρόνο”. σελ. 388

Ακολουθεί ένα μεγάλο απόσπασμα από το ίδιο βιβλίο, έτσι όπως είχε καταγραφεί ο προβληματισμός για την εκκίνηση της ερευνητικής σκέψης και για τη διαίρεση των ζητημάτων.

“Κάθε φίλος της αναζήτησης και της αλήθειας, με διάθεση να βρει μια προτεραιότητα στις θεωρητικές και στις εμπειρικές αναζητήσεις του, ο οποίος θέλει να προσανατολιστεί εσωτερικά και να μην παρασυρθεί από μερικές δυνατότητές του στο σχετικό φυσικο-κοινωνικό περιβάλλον του, με λίγα λόγια, κάθε στοχαστής άνθρωπος ανακαλύπτει τις πιο μεγάλες φιλοσοφικές απορίες και δεν παύει ν' αναρωτιέται και να στοχάζεται για αυτές. Θα λέγαμε ότι είναι αναγκασμένος ν' αναζητήσει τη γνώση προς εκείνες τις κατευθύνσεις τους: Το Σύμπαν δημιουργήθηκε και αν ναι, τότε πώς; Υπάρχει κάποιο όριο στο χρόνο και στο χώρο; Τι είναι η ουσία των πραγμάτων και γιατί δεν έχουν γίνει στο παρελθόν όλα όσα γίνονται τώρα; Η ύπαρξη και η εξέλιξή τους είναι

προκαθορισμένη ή όχι και γιατί; Υπάρχει Θεός; Αν υπάρχει τότε ποιος είναι και ποια η σχέση του με τον κόσμο και με τη ζωή μας; Πώς εξηγείται η ύπαρξη της ζωής;

Η γνώση για την πραγματικότητα στο σύνολό της, για την αρχή της ύπαρξης των πραγμάτων, την ουσία τους, τη σχέση τους με το χρόνο, τη δημιουργία της ζωής και για τη σχέση της ζωής με την ευρύτερη πραγματικότητα, αυτή η γνώση αναζητείται στη φιλοσοφική διεύθυνση της λεγόμενης κοσμολογίας. Γι' αυτά τα σπουδαία, διαχρονικά και διατοπικά ζητήματά της, τα οποία ήταν από την αρχαιότητα μέσα στο στοχασμό λίγων ανθρώπων, συχνά με διαφορετικές αφορμές, δεν έπαψαν ν' αναζητούνται οι απαντήσεις και να υποστηρίζονται οι πιο διαφορετικές θέσεις. Παρά τη δημιουργία υπεραρκετών, περίπλοκων και μεγαλόπρεπων θεωριών, η αμφιβολία και η άγνοια ακόμα κυριαρχούν.

Πολλοί φιλόσοφοι στρέφονται πρώτα στα γνωσιολογικά ζητήματα και στοχάζονται για την αρχή της γνώσης, για τον τρόπο που διαμορφώνεται και διευρύνεται, για τα βασικά στοιχεία της, την αξιοπιστία της, τις δυνατότητές της, τη σχέση της με την πραγματικότητα και για τα είδη γνώσης, τα οποία καθορίζονται από τα κοινά στοιχεία στις διάφορες ποιότητες της. Η αναζήτηση σχετικά με αυτά τα εξίσου αρχαία και σπουδαία ζητήματα για τη γνώση και τις δυνατότητές της δεν είναι ευκολότερη. (...) Η φιλοσοφική αναζήτηση στη γνωσιολογική διεύθυνση μπορεί να χρησιμεύσει ειδικά για την εύρεση και την υποστήριξη ορισμένων κοσμολογικών θέσεων και να επηρεάσει τη βεβαιότητά μας για πολλές από τις γνώσεις μας, όταν αυτές δεν είναι αποδεδειγμένες”.

Σε λίγες σελίδες πιο μετά είχα καταγράψει σε υποσημείωση για τη δυσκολία μου να επιλέξω με ποια ζητήματα θα ξεκινήσει το φιλοσοφικό βιβλίο.

“Υπάρχει μια δυσκολία προτεραιότητας, όταν κάποιος επιχειρήσει να αρχίσει ξανά τη βέβαιη γνώση του από το μηδέν, ανεξάρτητα από την προτεραιότητα της εξωτερικής εμπειρίας και να διατυπώσει μια συνολική θεώρηση των πραγμάτων σε γενικές γραμμές, ξεχωρίζοντας τις βασικές διευθύνσεις αναζήτησης. Μιλώντας για τα βασικά γνωσιολογικά ζητήματα (αν γνωρίζουμε την πραγματικότητα, πώς αναγνωρίζουμε την αλήθεια και τα όρια της γνώσης), αγνοούμε τις λύσεις ορισμένων

βασικών κοσμολογικών προβλημάτων (αν υπάρχει η εξωτερική πραγματικότητα, αν είναι αιτιοκρατική, τα όριά της στο χρόνο και στο χώρο κ.λπ.) και βρίσκουμε τη δυσκολία ν' αποφύγουμε να πάρουμε αβάσιμα μια θέση σχετικά με τα δεύτερα. Αντιστρόφως, αν αρχίσουμε με μια κοσμολογική θεώρηση, θα υπονοήσουμε σαν βέβαιες αλήθειες τις απαιτήσεις στα γνωσιολογικά ερωτήματα και επιτρέπουμε ν' αμφισβητηθεί από την ανάλυση και μόνο των εννοιών. Το ίδιο, για να δώσουμε προτεραιότητα στα ηθικολογικά ζητήματα χωρίς μια επαρκή γνώση της ευρύτερης πραγματικότητας, μπορεί να πέσουμε πάνω σε αβάσιμες, παραπλανητικές και βολικές θεωρίες. Ενώ, αντιθέτως, η φιλοσοφική αναζήτηση και η διατύπωση θεωριών σχετικά με τα γνωσιολογικά και κοσμολογικά ζητήματα θα μπορούσε να είναι πιο αποτελεσματική και αξιοποιήσιμη, αν ακολουθούσαν μετά από μια ηθική θεώρηση. (...) Ο περιορισμός και η απομόνωση σε μια διεύθυνση της γνώσης ή σ' ένα μέρος των βασικών φιλοσοφικών ζητημάτων επιτρέπει την αμφισβήτησή της από μια σχετικά και θεωρητικά διαφορετική σκοπιά και την εκθέτουν σε γενικές συνέπειες, από την εξέλιξη της γνώσης στις άλλες διευθύνσεις”.

Η αξιοπιστία των απαντήσεων από τους ειδικούς και οι λύσεις των προβλημάτων... για τις οποίες πολλές φορές πληρώνουμε:

Η απάντηση ή η λύση που δίνουμε μπορεί να είναι σωστή, ωστόσο, στις περισσότερες περιπτώσεις δίνονται απαντήσεις με πολλές υποθέσεις τις οποίες συνήθως αποκρύβουμε. Δηλαδή, προσδοκούμε ένα αποτέλεσμα με υποθέσεις όπως: Αν θα έχουμε την υγεία μας. Αν θα είναι καλά στην υγεία τους τα άλλα πρόσωπα του οικογενειακού περιβάλλοντος. Αν θα ζούμε στο ίδιο σπίτι, στην ίδια περιοχή, με την ίδια εργασία και με το ίδιο εισόδημα. Αν θα διατηρούνται οι ίδιες φιλίες και συνεργασίες. Αν θα μπορούμε να βρούμε στην αγορά τα ίδια πράγματα και αν θα προσφέρονται οι ίδιες υπηρεσίες. Αν δεν αλλάξουν οι τεχνολογίες στις οποίες εξοικειωθήκαμε. Αν οι γνωστοί και οι φίλοι θα σκέφτονται με τις ίδιες απόψεις και με τις ίδιες εκτιμήσεις. Αν δεν χρειαστεί να πληρώσουμε πολλά χρήματα για ένα έκτακτο γεγονός. Αν οι αριθμοί τηλεφωνικής κλήσης θα είναι για τους ίδιους συνδρομητές. Αν θα υλοποιείται η ίδια κυβερνητική πολιτική. Αν δεν διασπείρουν ψέματα εναντίον μας. Αν το αντιαισθητικό ελάττωμα στην επιδερμίδα ή στο σώμα μας δεν διορθωθεί. Αν θα έχουμε την ίδια επιθυμία και υπομονή. Αν δεν χαλάσει η καλή σχέση μας με τα αγαπημένα πρόσωπα. Αν η εμφάνισή μας θα είναι η ίδια. Αν η διαφορά της ηλικίας δεν εμποδίζει. Αν μετά από καλύτερη γνώση και πληροφόρηση δεν αλλάξει η άποψη, η δική μας ή του άλλου. Αν δεν χαλάσει η ερωτική σχέση μας. Αν όσα συνήθως τρώμε είναι το ίδιο ασφαλή για την υγεία μας. Αυτές είναι λίγες πιθανές υποθέσεις, τις οποίες αφήνουμε έξω από τις σκέψεις και τις συζητήσεις, και χωρίς τις λεπτομέρειες της κάθε περίπτωσης. Ενώ θεωρητικά άπειρα "αν" καθορίζουν ή αλλάζουν ένα συγκεκριμένο αποτέλεσμα για κάτι τόσο ασταθές, όπως είναι η ζωή ενός ανθρώπου στο μέλλον και μέσα στην ανισόρροπη κοινωνία. Ακόμα και οι πιο βέβαιες γνώσεις των ειδικών, προβλέπουν τα αποτελέσματα σε φανταστικές συνθήκες, ενώ η εφαρμογή των γνώσεων στον πραγματικό κόσμο δεν εξασφαλίζει τα ίδια αποτελέσματα. Αντιθέτως, παράγονται και προκαλούνται ένα πλήθος συνεπειών με τη συμβολή όλων των λεπτομερειών και όλων των διαφορετικών πραγμάτων και -μη ξεχνάμε- πάντα με τις δικές μας καθοριστικές επιλογές. Γι' αυτό οι έξυπνες προβλέψεις, οι σοφές και προσεκτικές

οδηγίες για τα επιθυμητά αποτελέσματα και έτσι όπως τα πράγματα εμφανίζονται πειστικά, αυτές μπορούν εύκολα να ανατραπούν από ανθρώπους που αγνοούν τα ζητήματα και δικαιολογημένα όλοι έχουν μια μικρή ή μεγαλύτερη αγωνία μέχρι να δουν τα αποτελέσματα. Δυστυχώς, όμως, και πάλι την επιτυχία μπορούν να ακολουθήσουν απίθανες εκπλήξεις και τα όνειρά μας να διαψευστούν.

ΤΑ ΠΙΟ ΦΑΝΕΡΑ ΣΗΜΑΔΙΑ ΟΤΙ ΠΡΟΣΦΕΡΟΝΤΑΙ ΣΩΣΤΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ ΠΟΥ ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΟΥΝ ΜΙΑ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ >>> (Ξεχωριστές σελίδες σε ξεχωριστό αρχείο κειμένου. Όνομα ιστοσελίδας completed_answers.htm και όνομα αρχείου completed_answers_B5_TNR.pdf).

- > Μην πεις ότι δεν ήξερες
 - > Μάθε πριν σου τύχει
 - > Σκέψου καλύτερα, δράσε λιγότερο
 - > Δραπέτευσε από τις φαντασιώσεις σου
 - > Τα χειρότερα δεν θα τα αποφύγεις όσο έξυπνα και να δράσεις

Σύμφωνα με τους Ευρωπαϊκούς Νόμους και τους Διεθνείς Κανονισμούς για την πνευματική ιδιοκτησία (Ν. 100/1975, 2121/1993 και λοιποί εν γένει κανόνες Διεθνούς Δικαίου), απαγορεύεται η αναδημοσίευση και γενικά η ολική, μερική ή περιληπτική αναπαραγωγή και μετάδοση του συγγραφικού έργου, κατά παράφραση ή διασκευή με οποιονδήποτε τρόπο (μηχανικό, ηλεκτρονικό, φωτοτυπικό, φωτογραφικό κλπ.) χωρίς προηγούμενη άδεια του δημιουργού. Για τα συγκεκριμένα αποσπάσματα και τις περιλήψεις, ο δημιουργός δεν απαιτεί να ζητηθεί γραπτή άδεια για την αντιγραφή, την αναδημοσίευση, τη μετάφραση και για την εκτύπωση αυτών, υπό το σαφή όρο να γίνεται υπόδειξη της πηγής και του δημιουργού και μη κερδοσκοπική χρήση.

All Rights Reserved

© Copyright: Κωνσταντίνος Γ. Νικολουδάκης

18541 Πειραιάς

E-mail: filosofiagr@yahoo.gr, info@kosmologia.gr

Τηλ.: +30 210 4811373 Κιτ. +30 6932 77 33 73

Web site : <http://www.kosmologia.gr>